

KEN

EM I KENDO

EM i kendo ägde rum under påsken i Brussel. Sverige representerades av ett landslag samt av individuella kämpar. Som landslag utsågs: Anders Markie, lagkapten och Leif Hurtig båda Stockholms Studenters Budoklubb, Lars Gillegård Södra Judoklubben, Kjell Söderström och Roland Laurent från Budokwai och reserv Douglas von Sandor Stockholms Studenters Budoklubb.

Utöver dessa deltog följande i de individuella tävlingarna Roland Andersson Södra JK och Madeleine Schelin Budokwai.

Sjukdomar decimerade det svenska laget redan på vägen. Halsont, feber och magbesvär drabbade flera redan på väg till Brussel. Problemet med att ej kunnat få sovvagn gjorde saken inte bättre. Väl framme visade sig att arrangörerna har planerat två mindre vanliga former av tävlingar.

I samband med lagtävlingen skulle man dela in de nio deltagande nationerna i 3 pooler och segraren i resp. pool skulle sedan avgöra inbördes vem som blir 1:a osv. osv.

Dessutom skulle man för ovanlighetens skull börja med de individuella tävlingarna och köra dessa genom 2 sidor fram till finalen. Samtliga tävlingar, som skulle gå på två fält skulle klaras av på en och samma dag. En prestation bara den.

LOTTNINGEN

Lottningen till lagtävlingen utföll ganska olyckligt för Sveriges vidkommande genom att vi hamnade i en pool med Tyskland och England. Två av de starkaste nationerna bredvid Frankrike. Idealet skulle ha varit för alla parter om de 4 starkaste nationerna (Frankrike, England, Tyskland och Sverige) skulle lottats i olika pooler.

Som det blev nu lottades Italien, Spanien, Schweiz, Belgien och Holland ihop, medan de starkaste fick slå ut varandra innan finalen.

Sverige förlorade mot Tyskland med 4-1. Gillegård vann sin match klart mot Weine med 2 poäng medan Markie förlorade mot Hoff på att denne lyckades knuffa Markie 3 gånger. (Som bekant ger 3 varningar för att man har lämnat stridsområdet 1 poäng till motståndaren. Att knuffa ut den andre är tillåtet.)

I matchen mot England vann Hurtig mot Palmer med 2-1 men vi förlorade totalt med samma siffror som mot Tyskland.

Som allmänt omdöme kan man säga att vi hade kapacitet och möjligheter att slå tyskarna även om det bara «inte ville» men mot engelsmännen var det inte mycket att göra även om det svenska laget skulle ha varit i form.

Slutresultatet av lagtävlingen blev:

1. Frankrike	7 poäng
2. England	5 poäng
3. Italien	3 poäng

INDIVIDUELLA TÄVLINGEN

Sammanlagt 55 deltagare tävlade i denna klass. Tävlingarna gick i två grupper med 27-28 tävlande i vardera.

Här lade man vinn vid att lotta så att samma nation inte tävlade mot varandra i första omgången.

Efter den första omgången gick svenskarna vidare med undantag av Schelin och von Sandor som mötte den franska lagkaptenen i sin första match Olivry, en i Japan tränad storvuxen och blixtsnabb kämpe.

Markie har efter att besegrat Fernandez, Spanien mött Lopiccolo, Frankrike och förlorade mot honom. Lopiccolo blev sedermera 3:a sammanlagt.

Laurent stod över den första omgången och mötte Doodewaart, Holland som han besegrade. Därefter fick han möta Fortstrueter, Tyskland som vann och blev så småningom även 2:a totalt.

Gillegård besegrade Brouwer, Holland i sin första match och mötte sedan Deguire, Frankrike som då vann och hamnade så småningom på 3:e plats totalt.

Söderström mötte Douglas «baneman» Olivry, som besegrade även honom. Olivry slogs sedan ut i kvartsfinalen av EM-ettan Sterckx från Belgien. Även individuellt hade svenskarna otur att redan i tidigt stadie möta de kämpar som sedan placerade sig som ettor, tvåor och treor på prispallen. Med litet tur skulle vi kunna komma på prispallen själva om slumpens gudinna skulle ha styrt matchordningen annorlunda.

Det slutliga resultatet blev:

1. G. Sterckx, Belgien
2. D Fortstrueter, Tyskland
3. F Deguire, Frankrike
3. F. Lopiccolo, Frankrike

Robert von Sandor

EC in kendo¹

Source: Budo-Sport 1977 issue no. 2 – Translated by Hans Lundberg

EC in kendo was held during Easter in Brussels. Sweden was represented by a national team and individual fighters. As national team the following fighters were nominated: Anders Markie, captain, and Leif Hurtig both from Stockholms Studenters Budoklubb, Lars Gillegård from Södra Judoklubben, Kjell Söderström and Roland Laurent from Budokwai, and reserve Douglas von Sandor from Stockholms Studenters Budoklubb.

Also competing in the individual championship were Roland Andersson Södra JK and Madeleine Schelin Budokwai.

Illness decimated the Swedish team already on the train. Sore throat, fever and stomach pains affected many on the road to Brussels. The problem with not getting a sleeping car didn't improve matters. At arrival it appeared that the arrangers had planned two unusual forms of competition.

For the team competition the nine participating countries were divided up in 3 pools and the victor in each pool would then mutually decide who would become no. 1 etc.

In addition, the competition day started in an unusual way with the individual matches first and having them run through 2 sides until the final.² All matches, which were held on two courts was to be completed in one day. A real feat.

The draw

The result of the draw for the team competition was rather unfortunate for Sweden as we ended up in a pool with Germany and England. Two of the strongest nations besides France. Ideally the 4 strongest nations (France, England, Germany, and Sweden) should have been seeded in different pools.

As it were Italy, Spain, Switzerland, Belgium, and Holland were seeded together, while the strongest had to eliminate each other before the final.³

Sweden lost against Germany with 4-1. Gillegård won clearly in his match against Weine with 2 points while Markie lost against Hoff as he managed to push Markie out of bounds 3 times. (As you might know 3 warnings for leaving the competition area gives 1 point to the opponent. To push somebody out is allowed.)

In the match against England Hurtig won against Palmer with 2-1 but we lost in total with the same numbers as against Germany.

In summary you could say that we had the capacity and the opportunity to beat the Germans even though 'we just couldn't' but against the English there was not a lot to do even with a Swedish team in shape.

¹ EC = European Championship; EM = Europamästerskap

² If the translator's memory is correct the individual final was held at later time in the day.

³ Statement must be incorrect as there were three pools with three teams each.

Result of the team competition:

1. France	7 points
2. England	5 points
3. Italy	3 points

Individual championships

In total 55 participants competed in this event. The matches were held in two groups with 27-28 fighters each.

Care had been taken to assure that the same nation didn't meet in the first round.

All swedes went through after the first round except Schelin and von Sandor, who met the French captain Olivry in his first match, a big fast Japan trained fighter.

Markie beat Fernandez, Spain, and then Lopiccolo, France, where he lost. Lopiccolo ended up 3rd in place.

Laurent stood over the first round and then met Doodewart, Holland, who he defeated. After that he met and lost against Forstreuter, Germany, who ended up in 2nd place.

Gillegård beat Brouwer, Holland, in his first match and then met and lost against Deguitre, France, who ended up in 3rd place.

Söderström met the 'slayer' of Douglas⁴ Olivry and lost against him. Olivry was then eliminated by the EC number one Sterckx from Belgium. Also, in the individual competition the Swedes unlucky draws made them meet early on the fighters ending up at 1st, 2nd and 3rd place. With a little bit of luck, we could have ended up on the podium if the goddess of chance had arranged things in another way.

Result of the team competition:

1. Gaston Sterckx, Belgium
2. Paul-Otto Forstreuter, Germany ⁵
3. Alain Deguitre, France ⁶
Jean Lopiccolo, France ⁷

Robert von Sandor

⁴ Douglas von Sandor.

⁵ Incorrect in the original.

⁶ Incorrect in the original.

⁷ Incorrect in the original.